

Modül (öneri) No	49
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Yaratılış
Modül (Alt konu)	İlk İnsanın Yaratılışı ve Yaratılış Gayesi
Amaçlar	Her canlı türünün bir ilki olduğunu bilir. İlk temsilciden sonra Allah'ın koyduğu üreme kanununa göre canlıların yaratıldığını açıklar. İnsan türünün ilki olan Adem'in (as) donanımı dolayısıyla halife olarak yaratıldığını ifade eder.
Süre	40 dk.
Seviye	İleri
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Zıt Panel, Kollegyum Tekniği
Materyal ve Teknoloji	
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 ✓ Hz. Ademle ve canlıların yaratılışına dair metin verilir. Öğrencilerden metinden varlıkların yaratılışlarını konu edinen 5'er soru çıkarmaları istenir. ✓ Öğrenciler 2 gruba ayrılır. Her grup bir başkan seçer. Öğrenciler grupları ile birlikte sorularını birleştirerek düzenlerler. ✓ Gruplar sırayla birbirlerine soru sorar ve cevaplarlar. Kimlerin soru soracağına ve cevap vereceğine başkan karar verir. Etkinlik-2 ✓ Katılımcılar kendi içlerinden en az 3 kişilik bir uzman grubu seçerler. ✓ Katılıcı sayısına göre gruptaki kişi sayısı değişebilir. ✓ Seçilenlerin dışında kalanlar da kendi içlerinde bir grup olurlar. ✓ 10 dakika süre verilir, her iki grubun bir sunum hazırlaması istenir. ✓ Öğrenci grubu bir sunum ve soru metni hazırlar ardından konuyu sunar ve daha sonra uzman gruba sorular sorulur. Sunumlar tamamlandıktan sonra öğrenciler de sorularını sorarak yanıtları alır. ✓ Paneli yöneten lider, dinleyicileri soru sorma konusunda özendirir ve tartışmaları özetler.
Ölçme ve Değerlendirme	Modern tarihçiliğin insanın varoluşuna dair ortaya atmış olduğu görüşün metin çerçevesinde ele alıp değerlendirmesi istenir.
İlişkili metinler	Hz. Âdem (as)'ın Mahiyeti

Ve keza, ilmü'l-hayvânât ve ilmü'n-nebatatta ispat edildiği gibi, envân sayısı iki yüz bine bâliğdir. Bu neviler için birer âdem ve birer evvel baba lâzımdır. Bu evvel babaların ve âdemlerin daire-i vücubda olmayıp, ancak mümkünattan olduklarına nazaran, behemehâl vasıtasız, kudret-i İlâhiyeden vücuda geldikleri zarurîdir. Çünkü bu nevilerin teselsülü, yani sonsuz uzanıp gitmeleri bâtıldır. Ve bazı nevilerin başka nevilerden husule gelmeleri tevehhümü de bâtıldır. Çünkü iki neviden doğan nev' ale'l-ekser ya akimdir veya nesli inkıtaa uğrar; tenasül ile bir silsilenin başı olamaz.

Hülâsa, beşeriyet ve sair hayvanatın teşkil ettikleri silsilelerin mebdei, en başta bir babada kesildiği gibi, en nihayeti de son bir oğulda kesilip bitecektir.

Evet, şuursuz, ihtiyârsız, câmid, basit olan esbab-ı tabiiyenin bütün akılları hayrette bırakan o envâ silsilelerinin icadına kabiliyeti olduğu, daire-i imkândan hariçtir.

Ve keza, kudret mu'cizelerinden birer nakş-ı garip ve birer sanat-ı acib taşıyan o envân ihtiva ettikleri efradın da, ihtira ve yaratılışlarını o esbaba isnad etmek, yalnız bir muhalin değil, muhalâtın en hurafesidir.

Binaenaleyh, o silsileleri teşkil eden envâ ile efrad, hudus ve imkân lisaniyla Hâlık'larının vücub-u vücuduna kat'î bir şehadetle şehadet ediyorlar.

(İşârâtü'l-İ'câz, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 170-71)

Âdem'i halk etti, tesviye etti, cesedine nefh-i ruh etti, terbiye etti, sonra esmayı talim etti ve hilâfete namzet kıldı.

Sonra, vakta ki Âdem'i melâikeye tercih etmekle rûçhan meselesinde ve hilâfet istihkakında ilm-i esma ile mümtaz kıldı, makamın iktizası üzerine, eşyayı melâikeye arz ve onlardan muarazayı talep etti; sonra melâike, aczlerini hissetmekle, Cenab-ı Hakkın hikmetini ikrar ettiler. Kur'ân-ı Kerîm, buna işareten,

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ¹

(İşârâtü'l-İ'câz, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 300)

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا² Yani, Cenab-ı Hak, Âdem'i (as) bütün kemalâtın mebâdisini tazammun eden âlî bir fitratla tasvir etmiştir ve bütün maâlinin tohumlarına mezraa olarak yüksek bir istidat ile halk etmiştir ve mevcudatı ihata eden ulvî bir vicdan ve ihatalı on duygu ile teşhiz etmiştir. Ve bu üç

¹ Sonra eşyayı melâikeye göstererek dedi ki, “Eğer iddianızda doğru iseniz, bunların isimlerini bana söyleyiniz.” (Bakara Suresi: 31.)

² Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti. (Bakara Suresi: 31.)

meziyet sayesinde bütün hakaik-ı eşyayı öğretmeye hazırlamıştır; sonra bütün esmayı kendisine öğretmiştir. (İşârâtü'l-İ'câz, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 301)

Evet, benî Âdem, büyük bir kervan ve azîm bir kafilê gibi mazinin derelerinden gelip, vücud ve hayat sahrasında misafir olup, istikbalin yüksek dağlarına ve müzeyyen bağlarına müteveccihen kafilê kafilê müteselsilen yürümekte iken kâinatın nazar-ı dikkatini celb etti. “Şu garip ve acib mahlûklar kimlerdir? Nereden geliyorlar? Nereye gidiyorlar?” diye ahvallerini anlamak üzere hilkat hükümeti, fenn-i hikmeti karşılarına çıkardı ve aralarında şöyle bir muhavere başladı:

Hikmet: “Nereden geliyorsunuz? Nereye gidiyorsunuz? Bu dünyada işiniz nedir? Reisiniz kimdir?”

Bu suale, benî Âdem namına, emsali olan büyük peygamberler gibi Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm nev-i beşere vekâleten karşısına çıkarak şöyle cevapta bulundu:

“Ey hikmet! Bu gördüğün insanlar, Sultan-ı Ezelî’nin kudretiyle, yokluk karanlıklarından ziyadar varlık âlemine çıkarılan mahlûklardır. Sultan-ı Ezelî, bütün mevcudatı içinde biz insanları seçmiş ve emanet-i kübrayı bize vermiştir. Biz, haşır yoluyla saadet-i ebediyeye müteveccihen hareket etmekteyiz. Dünyadaki işimiz de, o saadet-i ebediye yollarını temin etmekle re’sü’l-malımız olan istidatlarımızı nemalandırmaktır. Ve şu azîm insan kervanına bundan sonra Sultan-ı Ezelî’den risalet vazifesiyle gelip riyaset eden benim. İşte o Sultan-ı Ezelî’nin risalet beratı olarak bana verdiği Kur’ân-ı Azîmüşşan, elimdedir. Şüphen varsa al oku!” (İşârâtü'l-İ'câz, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2022, s. 26)